

СИНДИКАТ ТЕЛЕКОМА „СРБИЈА”

Секретаријат

11 000 БЕОГРАД, Радивоја Кораћа бр. 4

тел.011/ 3445-856, 3445-855; факс:011/3446-011

http:// www.sindikats-telekoma.co.yu

Број: 443/4

Датум: 25.09.2014. година

Београд

УПРАВА ЗА ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ
РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА
ПИСАРНИЦА - 11

ПРИМЉЕНО:	26 SEP 2014
Српски језик	
Име	
Позивни број	
Службени број	

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
-министру-

ОТВОРЕНО ПИСМО

Уважени министре,
господине Вујовићу,

С обзиром да смо Вам се, као Синдикат Телекома "Србија", писменим путем више пута обраћали, још док сте били министар привреде, а да никад нисмо добили никакав званични одговор из Министарства, одлучио сам да Вам се, отвореним писмом, обратим лично.

Председник сам Синдиката Телекома "Србија" и члан Председништва велике синдикалне централе Конфедерације слободних синдиката са преко 200 000 чланова, која обухвата највећи број чланова јавног сектора и која је званично призната као репрезентативна централа на нивоу Републике Србије. Решење о утврђивању репрезентативности је објављено у Службеном гласнику Републике Србије.

Па ипак, како је код нас све могуће и немогуће, у преговорима око усвајања новог Закона о раду и реформама које се углавном односе баш на јавни сектор, а који у највећој мери представљамо, нисмо уопште учествовали.

Уместо нас, којима је једино утврђен тачан број чланова бројањем приступница од стране Министарства рада (2012. године), у преговорима о поменутих веома важним питањима, учествовале су нерепрезентативне централе (које немају скоро ниједног члана у јавном сектору), и то: централа "УГС-Независност" са једва 30 000 чланова (нису им избројане приступнице и утврђен број чланова од 2007. године), Савез Самосталних Синдиката Србије (који можда има репрезентативност али му је истекла прошле године) и Удружење послодаваца, које нема репрезентативност и обухвата највише 2% чланова свих послодаваца.

Све у свему праве јавне расправе није ни било, закони се усвајају без легитимних представника синдиката.

Нисмо укључени ни у Социјално економски савет, што нам по закону припада.

Закон о раду је у многим сегментима јако лош, у неким својим члановима је у колизији са Уставом Србије, али наше мишљење и предлози амандмана за његову поправку (које смо послали свим посланицима) у току парламентарне расправе, нису усвојени, ни један једини.

Нелогично је да се Закон о раду, који би требало да се доноси због "слабије стране", а то су ваљда радници, а не послодавци, у толикој мери од стране Министарства за рад,

запошљавање, борачка и социјална питања и Владе Републике Србије прилагоди захтевима послодаваца, Привредне коморе Србије, али и страним Привредним коморама (Немачке, Америке...итд.).

Није ваљада коначни циљ, привлачење страних инвестиција преко наших компаративних предности (у односу на остатак Југоисточне Европе), а оне су: најјефтинија, најстручнија, али и најобесправљенија радна снага у овом делу Европе. Идеални за стране инвеститоре, сви ћемо радити за 200-300 евра, неће бити незапослених, некако ћемо преживљавати и бићемо сви срећни због тога (и наша деца).

Држава ће изаћи из кризе, али сви смо ми држава, и ми грађани и радници, имам утисак да се о држави мисли и говори, као да је то неки имагинарни појам, неки симбол, као да нисмо сви ми та држава. Да би држава била срећна и берићетна и грађани морају бити задовољни и колико толико срећни.

Није профит послодаваца, науштрб радника који су је и направили, једина и права срећа за државу.

Држава Грчка је била пред банкротом, али су радници у Грчкој богатији и срећнији од нас, били и остали. А ево и држава се извлачи из банкротства.

Сву муку и беду, задњих најмање 30 година, уз разне реформе, кризе, рестрикције, последње мере штедње, ратове, бомбардовања, санкције, поднели су грађани (радници и сељаци) ове земље.

Сад је створена атмосфера да је за све крив јавни сектор који је један од најмањих у Европи, према броју становника и чини 7,28% свих уписаних становника (у Немачкој 8,2%, Француској преко 9%).

Сви су посвађани са сваким, јавни са приватим сектором, ту је и сива економија (они који су раније изгубили посао, па се на разне начине "сналазе", понекад и противзаконито), а сви тешко живе (част изузецима).

Упоређују се просеци углавном малих плата у јавном сектору са још мањим платама у приватном сектору (где има и непријављених радника, а и оних на минималцу - због пореза). И нешто су веће зараде у јавном сектору, треба их смањити, да буду мале као у приватном, идемо увек на мање и на горе, то је баш у реду и европски.

Кад смо код Европе, сумњам да се било где у западним земљама смањују зараде само једном делу радника (грађана), то је код њих дефинисано (а и по нашем Уставу), као дискриминација. Ако је требало да поднесемо неку жртву за добробит Србије, требало је рећи: „Ајмо сви који радимо да се у наредних пет година одрекнемо 3-5% зараде, као што смо одвајали некад за земљотресе у Црној Гори, Македонији и слично.“

То би било поштено.

Наши радници, из свих сектора и области, у Немачкој, Француској, земљама Западне Европе, Америци, спадају у највредније, најспособније раднике и дали су велики допринос развоју и тих земаља, а и целокупног човечанства.

Наши научници Тесла, Пупин, М.Миланковић, Милева Марић спадају међу највеће великане у области науке.

Зашто смо тамо далеко радни, вредни, способни, паметни, а овде нерадници и производимо само губитке.

Најбољи смо кад ништа не радимо, тада и не грешимо.

Трошимо увек више него што зарадимо, а при том су нам примања међу најнижима у Европи.

Да ли је то Вама логично, да ли смо само ми криви?

А сад да Вам кажем своје мишљење о могућности да се смањење зарада у јавном сектору примењује и на „Телеком Србија“ а.д.

Претходни министар финансија гдин Лазар Крстић, уважио је аргументе пословодства Телекома, али и синдиката. Није нам увео „солидарни порез“ по три основа:

1. не финансирамо се из Буџета Србије, већ пунимо Буџет;

2. нисмо монополисти и имамо јаку конкуренцију;
3. остварујемо добит годинама и дајемо много држави.

У случају да нам ипак смањите зараде, имаћемо одлив стручњака у конкурентске фирме (а национални смо оператер), имаћете мање пара у Буџету по основу пореза и доприноса (око 600 милиона динара годишње), имаћете пад мотивације запослених, који ће бити кажњени за остварену добит, уместо награђени, а већ 3 године није било повећање зарада (реалан пад зарада), радници Телекома се годинама прже на ватри, да ли ће Телеком бити продат или неће, да ли ће бити вишка запослених, ако се смањи ЕБИТ, смањиће се још цена Телекома итд.

Већ смо у неповољнијем положају у односу на јаку конкуренцију, неке конкурентне фирме су до скоро биле и нелегалне (без дозвола, лиценци, без пројеката), када су у питању јавне набавке (где за нас све важи, а за конкуренцију ништа) и када су у питању одлуке РАТЕЛ-а које су доста рестриктивне по нас.

Пишем Вам као човек, апелујем да нам не везујете руке још више у тренутку када имамо оштру конкуренцију.

Мислим да, као велики стручњак из области економије и дугогодишњи радник Светске банке, схватате садашњи положај Телекома.

Пишем Вам ово и због своје савести, желим да Вам скренем пажњу добронамерно, да избегнемо стагнацију и постепени пад Телекома.

Потребно је и што пре решити 20% акција Телекома купљених од Грчког ОТЕ-а, које нису, а опет посредно јесу државне, треба их пропорционално садашњем власништву поделити акционарима (држава $58\%+14,5\%=72,5\%$, радници и пензионери $7\%+1,75\%=8,75\%$ и грађани $15\%+3,75\%=18,75\%$). На тај начин би се могао и задржати контролни пакет акција у рукама државе са правом вета по неколико важних питања (инвестирање у Србији, нецепање предузећа на профитабилни и непрофитабилни део, социјални програм, колективни уговор, материјални положај запослених, стратешке одлуке).

Надам се у Ваше велико знање и добре намере.

Држава би имала дивиденду за свој удео, а за остатак би се могао пронаћи снажан стратешки партнер. Никако не продавати све или онако као што је урађено са НИС-ом. Ту држава не добија ништа, ни дивиденду, а рудна рента је само 3%.

Надам се да ћете одвојити своје време и прочитати мој апел да се не направи још једна грешка са најбољом националном компанијом.

На Вама је да донесете одлуку.

С поштовањем,

Председник
Синдиката Телекома „Србија“

Мирослав Јоксимовић